

De gaven van ouderen

Voor het thema **Ouderen in de kerk** was onze vraag: **hoe worden de gaven van ouderen gebruikt in uw gemeente?**
Daarop kwamen onderstaande reacties.

Van een van onze mannelijke lezers kregen we deze reactie: Het is wel eens goed om na te denken over de gaven die ouderen hebben binnen onze kerkgemeenschap. Zo langzamerhand bekriipt mij het gevoel dat we in beperkte mate een doelgroepenkerk geworden zijn. Binnen de kerkdiensten zijn er nogal wat momenten waarbij aan een bepaalde groep van de gemeente aandacht wordt besteed. Er valt te denken aan kinderen, jongeren enzovoorts. Ook denk ik aan de keuze van de te zingen liederen, en daarbij dringt zich dan nog wel eens de vraag op: voor wie zitten we in de kerk? Tot meerdere glorie van de aanwezigen of tot eer van God?

In het verlengde hiervan kan worden opgemerkt of de gaven die er in de gemeente zijn, nog wel voldoende worden opgemerkt. Vaak wordt er geklaagd dat het zo moeilijk is om voldoende kerkenraadsleden te krijgen. Maar zijn de ambtsdragers zich dan wel bewust van de gaven die er in de gemeente zijn, zowel bij vrouwen als bij mannen? Vooral ouderen binnen de gemeente beschikken nogal eens over vrije tijd op tijdstippen dat de ambtsdragers moeten werken (overdag). Wat zou het mooi zijn als daar veel meer gebruik van kon worden gemaakt. Het kan gebeuren dat men niet meer het volledige werk van ouderling/diaken aankan, maar wel in staat is om bijvoorbeeld overdag bezoeken af te leggen ter verlichting van het ambtswerk.

Mijn oproep is: kerkenraden, kijk binnen uw gemeente naar deze gaven en zet ze in!

Een zuster schreef ons:

Hoe worden de gaven van ouderen in uw gemeente benut? Die vraag is mijns inziens moeilijk te beantwoorden voor een gewoon gemeentelid. Onze gemeente is niet groot, samen circa 180 leden van heel verschillende leeftijden. Weinig boeren, wel veel import; een grote moot vijftigplussers.

Worden de gaven gebruikt? We doen allemaal ons best om ons nuttig te maken, en men is trouw in de kerkgang. Ik constateer dat er een echtpaar is dat alle alleenstaanden uitnodigt voor een gezonde, gezamenlijke maaltijd. Uit ondervinding weet ik: heel gezellig en lekker!

Anderen organiseren middagen voor zestigplussers. Er zijn verschillende bijbelstudiegroepen en verenigingen, waarvoor een wisselend aantal mensen zich inspant.

Tot dusver zijn er ambtsdragers genoeg, al hebben de jongere broeders ook hun werk en hun gezin. Misschien zijn er wel ouderen die meer zouden willen doen, maar niet gevraagd worden. Maar wij moeten allen altijd bereid zijn ons in te zetten voor de gemeente.

